

دومین اجلاس در پارلمان اروپا - استراسبورگ

۲۸ خرداد ۱۴۰۴

مریم رجوی: بنای یک دموکراسی حقیقی و پیشرفته

نمایندگان گرامی پارلمان اروپا، شخصیت‌های محترم! از دیدار شما در خانه مردم اروپا خوشحالم. از شما صمیمانه قدردانی می‌کنم که به خاطر حقوق بشر، مقاومت و آزادی ایران در این‌جا حضور یافته‌اید.

جنگی که از بامداد جمعه ۲۳ خرداد شروع شده، آغاز یک مرحله خطیر در وضعیت ایران و تحولات منطقه است. باید تأکید کنم که جنگ اصلی که از ۴۴ سال پیش، دقیقاً از ۳۰ خرداد ۱۳۶۰ در جریان است، جنگ مردم و مقاومت ایران با حاکمیت فاشیسم دینی است و راه حل آن هم سرنگونی این رژیم به دست مردم و مقاومت ایران است.

تا آن‌جا که به موضوع اتمی برمی‌گردد ما بارها خطاب به خامنه‌ای گفته بودیم و باز هم تکرار می‌کنیم بفرمایید مذاکره کنید و دست از بمب اتمی بردارید. اما خامنه‌ای همچنانکه امروز هم در پیام تلویزیونی‌اش تکرار کرد تن به این کار نمی‌دهد زیرا بمب اتمی را ضامن بقای خودش و اعمال هژمونی در منطقه و عقب‌نشینی از آن‌را کوتاه‌ترین راه سرنگونی می‌داند. او تمام قیمت را از مردم بی‌پناه می‌گیرد و آن‌ها را در جنگ و اضطراب و ناامنی و آوارگی فرو می‌برد تا رژیم را حفظ کند. ولی مردم ایران برای این رژیم دیگر فرصتی باقی نخواهند گذاشت.

دو روز دیگر به سالروز آغاز مقاومت سراسری در برابر فاشیسم دینی. این روز هم‌چنین روز شهیدان و زندانیان سیاسی ایران است.

واژه‌های شهیدان و زندانیان سیاسی، هم داستان پردرد از دست رفتن شکوفاترین گل‌های جامعه ایران است، هم نماد مقاومت خلقی است که نخواسته در برابر فاشیسم دینی تسلیم شود. بهای آن را با سر بلند می‌پردازد و یقین دارد که به پیروزی و آزادی دست خواهد یافت.

در ۴ دهه گذشته، کم‌تر لحظه‌یی مانند امروز آخوندها با مسئله بقای رژیم‌شان مواجه بوده‌اند. از این‌رو با کثرت اعدام‌ها به جنگ با مردم ایران برخاسته‌اند. از زمان روی کار آمدن پزشکیان، ۱۳۵۰ زندانی اعدام شده‌اند. شمار اعدام‌ها از ابتدای سال ۲۰۲۵ به ۶۵۰ تن بالغ می‌شود که دو برابر و نیم همین زمانبندی در سال گذشته است.

حدود ۶۰ زندانی سیاسی زیر حکم اعدام هستند. اتهام شمار زیادی از آن‌ها عضویت در مجاهدین است. جرم آن‌ها درخواست یک جامعه آزاد، دموکراتیک، عادلانه و به‌سامان است. در اعتراض به اعدام‌ها، فریاد مردم ما روز به‌روز رساتر می‌شود. یک صدای شجاعانه که بیش از یک‌سال است طنین آن در ایران و جهان شنیده می‌شود.

در مقابل، مأموران خامنه‌ای آزارهای ضدانسانی نسبت به زندانیان را با انواع بهانه‌ها تشدید می‌کنند. مریم اکبری منفرد از ۱۵ سال پیش در زندان بسر می‌برد. تنها جرم او این است که از اعضای خانواده مجاهدان شهید است. جرمش دادخواهی قتل عام‌شدگان است.

آخوندها به اعدام در ایران و ترور در خارج بسنده نکرده‌اند. هم‌زمان در حال برگزاری یک محاکمه غیابی برای سازمان مجاهدین و ۱۰۴ تن از اعضا و مسئولان این جنبش‌اند.

هدف این است که از یک طرف نسل جوانی را که در مقابل رژیم به‌پاخاسته و به کانون‌های شورشی رو می‌آورند را مرعوب کنند. و از طرف دیگر برای اقدامات تروریستی علیه اعضای مقاومت در خارج و اعمال فشار به کشورهای میزبان‌شان زمینه‌سازی کنند.

اما نه شکنجه زندانیان، نه حلقه‌های دار دیگر نمی‌تواند مانع حرکت مردم ایران برای برپایی انقلاب دموکراتیک شود.

همان‌گونه که مسعود رجوی رهبر مقاومت در روزهای اخیر گفت: «ملت ایران با فرزندان رشیدش در صدد جنگ اصلی با قیام و سرنگونی است».

راه حل سوم

جنبش ما از دو دهه پیش پرچم راه‌حل سوم را در قبال مسئله ایران برافراشته است؛ یعنی راه‌حل، نه مماشات با آخوندهاست، نه جنگ و دخالت نظامی. بلکه تغییر دموکراتیک به‌دست مردم و مقاومت ایران است. شورای ملی مقاومت، از چهاردهه پیش، برنامه و طرح‌های مدونی را برای ایران آزاد فردا تصویب کرده است. فشرده آن را من در یک برنامه ده ماده‌یی، اولین بار در سال ۱۳۸۵ در شورای اروپا اعلام کردم. رئوس این برنامه عبارتند از: برقراری یک جمهوری بر اساس جدایی دین و دولت، برابری زن و مرد، خودمختاری ملیت‌ها، لغو حکم اعدام، قضاییه مستقل و یک ایران غیراتمی که پیوسته مدافع صلح در خاورمیانه است.

اجازه بدهید در این فرصت خطوط اصلی این دیدگاه را توضیح بدهم:

نخست این که آنچه در این برنامه در نظر داریم بنای یک دموکراسی حقیقی و پیشرفته است. این دموکراسی با مشارکت مستقیم آحاد مردم که در تعیین سرنوشت خود دخالت می‌کند، تضمین می‌شود. شورای ملی مقاومت، اعتقاد خود به این اصول را با «به رسمیت شناختن حق تصمیم‌گیری و حق تعیین سرنوشت توسط خود مردم» ابراز کرده است. از نظر ما حکومت باید در معرض رسیدگی مردم باشد، انتقاد همگانی باید مجاز باشد. به‌طوری که کسی نتواند از قدرت خود برای مجبور ساختن یا ترساندن مردم سواستفاده کند. چگونگی اداره امور کشور از اداره یک استان تا یک شهر و هر واحد دیگر را البته مجلس مؤسسان تعیین می‌کند، اما پرنسپ مورد تأکید ما یک نظام دموکراتیک است. به‌طوری که قدرت، در هیچ نقطه‌یی انحصاری نشود، بلکه در سطح وسیعی میان مردم توزیع شده باشد.

دوم: در مورد یکی از مهم‌ترین چالش‌های یک دموکراسی یعنی اختلاف گرایش‌های سیاسی گوناگون.

ما خواهان یک نظام کثرت‌گرا هستیم. اما دموکراسی چگونه می‌تواند میان گرایش‌های مختلف هماهنگی ایجاد کند؟

شورای ملی مقاومت در برنامه خود این راه‌حل را ارائه می‌کند که همه مقامات باید «بپذیرند که مشروعیت سیاسی‌شان به‌گونه‌یی دموکراتیک از بوته آزمایش، نظرسنجی و انتخاب عمومی عبور کند». شورا در عین حال تأکید می‌کند که باید «شیوه بحث و اقناع عمومی و آزاد» رواج پیدا کند. اصل راهنمای ما همچنین این است که منافع اقلیت‌ها نباید تضییع شود. به عکس، هویت‌های سیاسی، ملی، دینی و فرهنگی باید قادر باشند با برخورداری از حقوق شهروندی، امکان مشارکت سیاسی مؤثر داشته باشند. همچنین باید قادر باشند ارزش‌ها و اعتقادات خود و فرهنگ و زبان و اهداف تاریخی خود را حفظ کنند و اشاعه دهند.

این، هم لازمه یک دموکراسی پایدار و هم ضرورت وحدت و یکپارچگی تمام ایران است.

سوم: بعد از سرنوشتی رژیم، در مورد انتقال قدرت چه فرآیندی را در نظر داریم که تضمین‌کننده دموکراسی باشد؟

در مورد این فرآیند، آنچه شورای ملی مقاومت در نظر دارد، روح اساسی‌اش دموکراسی است. به‌نحوی که دولت موقت که برخاسته از جنبش مقاومت است، در حداکثر شش ماه مأموریت‌اش به پایان می‌رسد. مأموریت اصلی این دولت برگزاری انتخابات عادلانه و آزاد برای تشکیل مجلس مؤسسان است.

این مجلس، هم مسئول تدوین قانون اساسی جمهوری جدید است، هم یک دولت برای اداره امور کشور تعیین می‌کند. بنابراین، دولت جدید برخاسته از تصمیم منتخبان مردم است. این دولت در حالی که اداره‌کننده همه نهادهای اجرایی کشور است، خود تحت هژمونی مجلس موسسان است.

چهارم: برای اجرای این خطوط، جنبش مقاومت از چه پشتوانه و چه توانایی‌هایی برخوردار است؟

توانایی‌های این مقاومت برای چنین تضمینی طی چند دهه آزموده شده است. یک جنبش سازمان‌یافته، شبکه‌یی از هزاران کانون شورشی در شهرهای ایران، استقلال و خودکفایی مالی و صفی طولانی از هواداران ذیصلاح و متخصص؛ یعنی کادرهای سازنده ایران آزاد فردا. اشرف ۳ در آلبانی، در برگیرنده مجاهدان آزادی و هزار زن قهرمان است. از چهار دهه پیش زنان عهده‌دار مواضع کلیدی در این مقاومت هستند. حضور و مبارزه آن‌ها الهام‌بخش زنان ایران در مبارزه برای آزادی است.

این توانمندی دربرگیرنده یک سیاست صحیح است که در پرتو آن مقاومت ما اصلاح‌طلبی دروغین در درون این رژیم را افشا کرد. هم‌چنین با بازگشت به دیکتاتوری پیشین مرزبندی کرده و با دفاع از شعار نه شاه و نه شیخ، مبارزه مردم ایران را ارتقا داده است.

این فرآیند، چکیده رنج و خون مردم ما در مبارزه برای آزادی و دموکراسی از انقلاب مشروطیت ایران از ۱۲۰ سال پیش تا امروز است. هدف ما، به‌دست گرفتن قدرت به هر قیمت، نیست. هدف ما، تضمین آزادی و دموکراسی و انتخاب آزادانه مردم، به هر قیمت است.

این مقاومتی است برای احیای اصول انسانی و اخلاقی. به قول مسعود رجوی رهبر این مقاومت «کار ما پیوند سیاست و شرافت است».

در این لحظه خطیر از پارلمان اروپا انتظار داریم که رهبری این ابتکارات را به‌عهده بگیرد و از اتحادیه اروپا بخواهد که مبارزه مردم ایران برای سرنگونی و حقانیت نبرد جوانان ایران با سپاه پاسداران را به‌رسمیت بشناسد.